

EFRR-VII.432.1....2024

DECYZJA NR 124/25
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
z dnia 30 kwietnia 2025 roku

w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją nr 72/25 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 29 stycznia 2025 r. odmawiającą stwierdzenia nieważności decyzji nr 344/24 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 3 kwietnia 2024 r.

Na podstawie:

art. 138 § 1 pkt 1, art. 127 § 3, art. 156 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 4, art. 67 ust. 1 i art. 207 ust. 12a pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.), art. 9 ust.1 pkt 2 i ust. 2 pkt 9 lit. „a” ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 566),

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w składzie:

Marszałek Województwa Świętokrzyskiego - Renata Janik

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego - Marek Bogusławski

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego - Grzegorz Socha

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego - Anita Koniusz

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego - Andrzej Pruś

orzeka

EFRR-VII.432.1...2024

**utrzymać w mocy decyzję nr 72/25 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
z dnia 29 stycznia 2025 r. odmawiającą stwierdzenia nieważności decyzji
nr 344/24 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 3 kwietnia 2024 r.**

Uzasadnienie

Przedmiotem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wniesionego przez ...prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą ..., (zwany dalej: „Beneficjent” lub „Strona”), reprezentowanego przez radcę prawnego..., (zwany dalej: „Pełnomocnik Strony”), jest podjęta w dniu 29 stycznia 2025 r. przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucję Zarządzającą Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (zwany dalej: „Instytucja Zarządzająca”, „IZ” lub „Organ”) decyzja administracyjna nr 72/25 (zwana dalej: „decyzja 72/25”) odmawiająca stwierdzenia nieważności decyzji nr 344/24 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 3 kwietnia 2024 r. (zwana dalej: „decyzja 344/24”) określającą Beneficjentowi przypadającą do zwrotu kwotę w wysokości: 1 599 950,73 zł z tytułu zwrotu dofinansowania przekazanego na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPSW.01.02.00-26-00.../17-00 wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, termin od którego nalicza się odsetki, oraz sposób zwrotu środków dofinansowania.

W decyzji 72/25 zawarto pouczenie o możliwości złożenia do Instytucji Zarządzającej wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Decyzja 72/25 została odebrana przez Pełnomocnika Strony w dniu 17 lutego 2025 r.

W przewidzianym prawem terminie w dniu 7 marca 2025 roku (data stempla pocztowego z dnia 3 marca 2025 r.) wpłynął wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 3 marca 2025 roku (zwany dalej: „wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy”) zakończonej decyzją 72/25.

W przedmiotowym wniosku Pełnomocnik Strony wniósł o „ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej stwierdzenia nieważności Decyzji Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 344/24 z dnia 3 kwietnia 2024 r.”

Pełnomocnik Strony zaskarżonej decyzji 72/25 zarzucił naruszenie art. 156 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), (zwanej dalej: „k.p.a.”) poprzez nieprawidłowe zastosowanie i przyjęcie, że:

EFRR-VII.432.1...2024

- w przedmiotowej sprawie Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego uprawniony był do podpisania decyzji 344/24 zamiast Marszałka Województwa Świętokrzyskiego zgodnie z art. 46 ust. 2 ustawy o samorządzie województwa nie stanowi rażącego naruszenia prawa w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.,

- udzielenie upoważnienia i dokonywanie czynności w postępowaniu zakończonym decyzją przez Panią... – Zastępcę Dyrektora Departamentu Inwestycji i Rozwoju nie stanowi rażącego naruszenia prawa w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.

Ponadto zaskarżonej decyzji *Pełnomocnik Strony* zarzucił naruszenie art. 7, 77 § 1, 80 oraz 107 § 3 k.p.a. poprzez brak wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

Wobec powyższych zarzutów *Pełnomocnik Strony* wniósł o „*uchylenie zaskarżonej Decyzji i orzeczenie o stwierdzeniu nieważności Decyzji nr 344/24 w całości*”.

Właściwość Zarządu Województwa Świętokrzyskiego wykonującego zadania *Instytucji Zarządzającej* do rozpatrzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wynika z art. 61 ust. 4 i art. 207 ust. 12 a pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.), (zwanej dalej: „u.f.p.”).

Na podstawie art. 67 ust. 1 w zw. z art. 60 pkt 6 u.f.p. do spraw dotyczących należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich stosuje się przepisy ustawy k.p.a. i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111).

W związku z powyższym, na podstawie art. 127 § 3 k.p.a. przedmiotowy wniosek Beneficjenta o ponowne rozpatrzenie sprawy podlega rozpoznaniu przy odpowiednim zastosowaniu przepisów k.p.a. dotyczących odwołań od decyzji.

Instytucja Zarządzająca rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy posiada uprawnienia organu odwoławczego, o których mowa w art. 138 § 1 k.p.a., a zatem jest uprawniona do kontroli wydanej uprzednio decyzji oraz do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

EFRR-VII.432.1...2024

W wyniku analizy materiałów zgromadzonych w sprawie *Instytucja Zarządzająca* stwierdza, że decyzja 72/25 została wydana w sposób prawidłowy i tym samym utrzymuje ją w mocy.

Instytucja Zarządzająca rozpatrując wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przeprowadziła ponowną analizę i ocenę materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz dokonała poniższych ustaleń faktycznych.

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako *Instytucja Zarządzająca* ogłosił w dniu 30 maja 2017 r. w ramach jednoetapowego konkursu zamkniętego nabór nr RPSW.01.02.00-IZ.00-26-.../17 wniosków o dofinansowanie projektów w ramach Osi Priorytetowej 1 – Innowacje i nauka Działania 1.2 „Badania i rozwój w sektorze świętokrzyskiej przedsiębiorczości Projekty Badawczo – Rozwojowe” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020. W ramach niniejszego konkursu założono wsparcie na projekty badawcze przedsiębiorstw służące opracowaniu nowych lub istotnie ulepszonych produktów i procesów produkcyjnych (innowacje produktowe, procesowe) tj. realizowanie badań przemysłowych i prac rozwojowych albo prac rozwojowych obejmujące dofinansowanie wydatków do momentu stworzenia prototypu i jego pierwszej produkcji. Szczegółowe zasady składania wniosków zostały zamieszczone w Regulaminie jednoetapowego konkursu zamkniętego naboru nr RPSW.01.02.00-IZ.00-26-.../17, (zwany dalej: „Regulamin”), dostępnym na stronie internetowej *Instytucji Zarządzającej* tj. www.2014-2020.rpo-swietokrzyskie.pl oraz na portalu Funduszy Europejskich www.funduszeuropejskie.gov.pl, a także w siedzibie *Instytucji Zarządzającej*. Przedmiotowy regulamin stanowił uszczegółowienie informacji zawartych w ww. ogłoszeniu o naborze. W powyższym Regulaminie wskazano termin składania wniosków tj. od 30 czerwca 2017 roku do 31 sierpnia 2017 roku. Do konkursu przedmiotowego naboru wniosków przystąpił Beneficjent: ...składając w dniu ...sierpnia 2017 r. wniosek o dofinansowanie projektu pn. : „...” na wnioskowaną kwotę dofinansowania w wysokości:...,00 zł.

W przedmiotowym wniosku o dofinansowanie Beneficjent wskazał, że projekt zakładał przeprowadzenie ...W ramach projektu miały być przeprowadzone badania ...

Instytucja Zarządzająca zawarła w dniu ...maja 2018 r. z..., umowę nr RPSW.01.02.00-26-00.../17-00 o dofinansowanie Projektu nr RPSW.01.02.00-26-00.../17 pn.: „...”, - (zwana

EFRR-VII.432.1...2024

dalej: „umowa o dofinansowanie”) na kwotę dofinansowania ze środków EFRR w łącznej wysokości: ...zł. Beneficjent zobowiązany był do zapoznania się z warunkami i postanowieniami zawartymi w umowie o dofinansowanie przed jej podpisaniem. Beneficjent podpisując ww. umowę o dofinansowanie został poinformowany, że zobowiązany jest do realizacji projektu zgodnie z zatwierdzonym wnioskiem o dofinansowanie oraz w sposób, który zapewni osiągnięcie i utrzymanie celów, w tym wskaźników produktu i rezultatu zakładanych we wniosku o dofinansowanie w trakcie realizacji oraz w okresie trwałości projektu.

Beneficjent podpisując ww. umowę o dofinansowanie został również poinformowany, że zobowiązany jest do realizacji projektu z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa unijnego i krajowego, w szczególności w oparciu o zapisy wytycznych horyzontalnych oraz zgodnie z procedurami w ramach Programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację Projektu oraz osiągnięcie i utrzymanie celów zakładanych we wniosku o dofinansowanie.

Instytucja Zarządzająca w dniu 12 czerwca 2018 r. przekazała Beneficjentowi na podstawie wniosku o płatność nr RPSW.01.02.00-26-00.../17-003 płatność zaliczkową w kwocie 1 ... 000,00 zł. W piśmie znak: EFRR.VI-433-RPO2-1.2-..., przesłanym za pomocą systemu SL2014 w dniu 13 czerwca 2018 r., Instytucja Zarządzająca wskazała Beneficjentowi, iż ww. płatność zaliczkowa powinna być rozliczona zgodnie z zasadami zawartymi w § 9 umowy o dofinansowanie. Zgodnie z treścią § 9 umowy o dofinansowanie, Beneficjent zobowiązany był do rozliczenia ww. płatności zaliczkowej w części nie mniejszej niż 85% wypłaconych transz zaliczek w formie złożonego za pomocą systemu SL2014 wniosku o płatność w terminie 90 dni kalendarzowych od dnia przekazania ostatniej transzy zaliczki, z zastrzeżeniem § 5 ust.1 pkt 2 oraz § 8 ust. 16 umowy, zgodnie z którym najpóźniej w dniu zakończenia realizacji projektu Beneficjent zobowiązany był do złożenia wniosku o płatność końcową.

Instytucja Zarządzająca w dniu 26 października 2022 r. przeprowadziła w miejscu realizacji projektu kontrolę doraźną realizacji projektu, w wyniku której **stwierdzono, że**

EFRR-VII.432.1...2024

przedmiotowy projekt nie został zrealizowany zgodnie z wnioskiem i umowa o dofinansowanie.

Na podstawie ustaleń *Instytucji Zarządzającej* w wyniku kontroli doraźnej projektu, Beneficjent żadnego z ww. etapów nie zrealizował w 100 % w zakładanym okresie ich realizacji. Pomimo wielokrotnych zmian w projekcie, o które Beneficjent wnioskował i na, które *Instytucja Zarządzająca* wyrażała zgodę to nie udało się zrealizować ww. etapów oraz zakładanych w ich wyniku kamieni milowych, a tym samym celu projektu oraz osiągnąć zakładanych we wniosku o dofinansowanie wskaźników produktu i rezultatu.

Beneficjent nie wykazał realizacji wszystkich założonych w projekcie celów, gdyż nie złożył wniosku o płatność końcową w terminie realizacji projektu do czego był zobowiązany na podstawie umowy o dofinansowanie. Beneficjent, wniosek o płatność końcową nr RPSW.01.02.00-26-00.../17-011 złożył w dniu ... czerwca 2022 r., tj. dokładnie rok po okresie realizacji projektu, który zakończył się w dniu ... czerwca 2021 r.

W wyniku ustaleń kontrolnych *Instytucji Zarządzającej* opisanych w Informacji Pokontrolnej nr ... z dnia 28 lipca 2023 r., stwierdzono, że Beneficjent nie realizując zakresu rzeczowego projektu w części dotyczącej badań, które powinny być wykonane w toku realizowanego projektu, nie realizując celów projektu określonych we wniosku o dofinansowanie, tym samym naruszył § 7 ust. 1 i 2 umowy o dofinansowanie projektu oraz przepisy podrozdziału 6.2 pkt 3 lit. e) i f) Wytucznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020, *Instytucja Zarządzająca* uznała wszystkie wydatki poniesione w projekcie za niekwalifikowalne, do zwrotu była również całość dofinansowania otrzymanego i rozliczonego we wnioskach o płatność złożonych do *Instytucji Zarządzającej*. Wobec powyższego, w związku z brakiem refundacji do wypłaty brak było możliwości pomniejszenia należnego do zwrotu dofinansowania o kwotę nierozliczonej do 85 % zaliczki w wysokości: 52 394,51 zł oraz wyliczonych na dzień 27 maja 2019 r. od tej kwoty pozostałych odsetek w wysokości: 4 019,27 zł z przedłożonych do *Instytucji Zarządzającej* wniosków o płatność refundacyjną.

EFRR-VII.432.1...2024

Beneficjent nie rozliczył przekazanego dofinansowania w formie zaliczki naruszając zapisy § 9 ust. 4 umowy o dofinansowanie oraz nie złożył wniosku o płatność końcową do czego był zobowiązany na podstawie umowy o dofinansowanie, a tym samym naruszył odpowiednio § 8 ust. 16 który mówi, że „Wniosek o płatność końcową należy złożyć do dnia zakończenia realizacji projektu”.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, *Instytucja Zarządzająca* stwierdziła więc wykorzystanie środków dofinansowania przy naruszeniu procedur wskazanych w art. 184 u.f.p., a co za tym idzie zgodnie z treścią art. 207 ust.1 pkt 2 u.f.p. oraz treścią § 10 umowy o dofinansowanie zobowiązana jest do naliczenia odsetek w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

Następnie *Instytucja Zarządzająca* wysłała do Beneficjenta pismo znak IR-V.432.29.... z dnia 9 października 2023 r. będące wypowiedzeniem umowy z zachowaniem jednomiesięcznego terminu wypowiedzenia, podając jako przyczynę rozwiązania Umowy przesłankę przewidzianą w § 25 ust. 1 pkt 2, tj. zaprzestania realizacji Projektu lub realizacji go „...w sposób niezgodny z niniejszą Umową, przepisami prawa lub procedurami właściwymi dla Programu”, jednocześnie informując, że „doszło do naruszenia § 7 ust. 1 i 2 umowy o dofinansowanie projektu nr RPSW.01.02.00-26-00.../17 pn. „...”, oraz przepisów podrozdziału 6.2 pkt 3 lit. e) i f) Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020”.

Jednocześnie, przypominano Beneficjentowi o obowiązku wynikającym z § 25 ust. 7 umowy o dofinansowanie, stanowiącym, że: „Niezależnie od formy lub przyczyny rozwiązania Umowy, Beneficjent zobowiązany jest do przedstawienia wniosku o płatność końcową z wypełnioną częścią sprawozdawczą oraz do przechowywania, archiwizowania i udostępniania dokumentacji związanej z realizacją Projektu, zgodnie z przepisami niniejszej Umowy.”

W związku z tym, że środki dofinansowania z EFRR zostały uprzednio przez *Instytucję Zarządzającą* wypłacone Beneficjentowi w ramach płatności zaliczkowej, a także mając na uwadze fakt, iż Beneficjent naruszył treść art. 184 w zw. z art. 207 ust.1 pkt 2 u.f.p., *Instytucja Zarządzająca* zgodnie z treścią art. 207 ust. 8 u.f.p., pismem znak IR-XIV.432.... z dnia 12 września 2023 r. wezwała Beneficjenta do zwrotu wykorzystanego z naruszeniem procedur

EFRR-VII.432.1...2024

dofinansowania ze środków EFRR w łącznej kwocie: ... zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

Beneficjent pisma nie odebrał. Ponownie przesłano wezwanie do zwrotu znak IR-XIV.432...2022 z dnia 12 października 2023 r. na inny adres tj. ul. ...którego odbiór potwierdzono w dniu 10 listopada 2023 r. W wezwaniu IZ jednocześnie poinformowała Beneficjenta, iż zgodnie z treścią art. 207 ust. 9 pkt 1 u.f.p. po bezskutecznym upływie ww. terminu wskazanego w przedmiotowym wezwaniu, *Instytucja Zarządzająca* wyda decyzję określającą kwotę środków przypadającą do zwrotu, termin, od którego nalicza się odsetki, oraz sposób zwrotu środków.

W związku z faktem, że Beneficjent nie dokonał zwrotu środków dofinansowania wraz z należnymi odsetkami, Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432...2022 z dnia 5 grudnia 2023 r. w oparciu o art. 61 § 4 k.p.a., oraz zgodnie z art. 207 ust. 9 u.f.p. zawiadomiła Beneficjenta jako Stronę w przedmiotowej sprawie, że zostało wszczęte z urzędu postępowanie administracyjne w przedmiocie określenia kwoty przypadającej do zwrotu, terminu, od którego nalicza się odsetki, oraz sposób zwrotu środków.

W przedmiotowym zawiadomieniu Instytucja Zarządzająca wyznaczyła Stronie 7 - dniowy termin na wniesienie uwag oraz zapoznanie się z materiałami dotyczącymi sprawy.

Beneficjent ww. zawiadomienie odebrał w dniu 2 stycznia 2024 r. W przewidzianym w zawiadomieniu terminie, Beneficjent nie zgłosił się w celu zapoznania się z dokumentami oraz nie dokonał zwrotu dofinansowania z odsetkami.

Instytucja Zarządzająca w dniu 10 stycznia 2024 r. stosownie do postanowień art.

10 § 1 k.p.a. sporządziła zawiadomienie Beneficjenta o zebranych materiale dowodowym do wydania decyzji w sprawie zwrotu dofinansowania wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. Potwierdzono odbiór zawiadomienia w dniu 2 lutego 2024 r. Niniejsze zawiadomienie oraz wcześniejsze pisma zostały podpisane z upoważnienia Zarządu Województwa Świętokrzyskiego przez Panią ...- Zastępcę Dyrektora Departamentu Inwestycji i Rozwoju.

EFRR-VII.432.1...2024

W dniu 13 lutego 2024 r. zgłosił się pełnomocnik Beneficjenta Pani ...w celu zapoznania się z dokumentami. Pełnomocnik Beneficjenta zapoznał się z okazaną dokumentacją stanowiącą materiał dowodowy w prowadzonym postępowaniu administracyjnym (dokonał odzwierciedlenia cyfrowego tj. w postaci zdjęć części okazanych akt), w szczególności z aktami dotyczącymi prowadzonego procesu odzyskiwania środków dofinansowania, dokumentami dotyczącymi wdrażania projektu oraz finansowymi dotyczącymi rozliczenia projektu. Pełnomocnik Beneficjenta na dzień 13 lutego 2024 r. nie wniósł uwag. Na ww. okoliczność sporządzono Protokół z dnia 13 lutego 2024 r.

Następnie po przeprowadzeniu całego postępowania administracyjnego Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w składzie: Wicemarszałek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego - Marek Bogusławski, Wicemarszałek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego - Renata Janik, Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego - Tomasz Jamka, Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego - Marek Jońca wydał w dniu 3 kwietnia 2024 r. decyzję administracyjną 344/24 - określającą kwotę przypadającą do zwrotu w wysokości: 1 599 950,73 zł, termin, od którego nalicza się odsetki, oraz sposób zwrotu środków. Decyzja 344/24 została podpisana przez Wicemarszałka Województwa Świętokrzyskiego - Pana Marka Bogusławskiego. Decyzja ta stała się ostateczna wraz z dniem 7 maja 2024 r.

W dniu 13 listopada 2024 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach przekazało, zgodnie z właściwością, do *Instytucji Zarządzającej* wniosek z dnia 4 października 2024 r. o stwierdzenie nieważności decyzji 344/24 (zwany dalej: wniosek) wraz z wnioskiem o wstrzymanie jej wykonania. Wniosek ten został złożony przez *Pełnomocnika Strony*.

W związku z powyższym, w oparciu o art. 61 § 4 k.p.a. *Instytucja Zarządzająca* pismem z dnia 22 listopada 2024 r. (znak: EFRR-VII.432...2024) zawiadomiła Beneficjenta, że zostało wszczęte na wniosek Strony postępowanie administracyjne w przedmiocie o stwierdzenie nieważności decyzji 344/24 oraz wyznaczyła Stronie 7 dniowy termin na wniesienie uwag oraz zapoznanie się z materiałami dotyczącymi sprawy. Zawiadomienie zostało odebrane w dniu 13 grudnia 2024 r. W przewidzianym w zawiadomieniu terminie, Beneficjent nie zgłosił się w celu zapoznania się z dokumentami.

EFRR-VII.432.1...2024

Wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji 344/24 został rozstrzygnięty Postanowieniem nr 47/24 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 4 grudnia 2024 r. - (zwane dalej: Postanowienie 47/24) o odmowie wstrzymania wykonania decyzji 344/24. Postanowienie 47/24 zostało odebrane w dniu 9 grudnia 2024 r.

Następnie w dniu 11 grudnia 2024 r. Instytucja Zarządzająca stosownie do postanowień art. 10 § 1 k.p.a. sporządziła zawiadomienie Strony o przygotowaniu materiału dowodowego do wydania decyzji w przedmiocie o stwierdzenie nieważności decyzji 344/24. Strona mogła zapoznać się z aktami sprawy w terminie 7 dni od daty doręczenia zawiadomienia. Jednocześnie IZ, zgodnie z art. 36 § 1 k.p.a., zawiadomiła Stronę, że ze względu na konieczność doręczenia zawiadomienia oraz umożliwienia Stronie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, sprawa będzie rozpatrzona do dnia 12 lutego 2025 r. Zawiadomienie zostało odebrane w dniu 31 grudnia 2024 r. W przewidzianym w zawiadomieniu terminie, Beneficjent nie zgłosił się w celu zapoznania się z dokumentami.

W dniu 16 stycznia 2025 r. na Kancelarię Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach wpłynęło pismo od *Pełnomocnika Strony* z dnia 10 stycznia 2025 r. informujące o zmianie adresu do doręczeń korespondencji na: ...

Po przeanalizowaniu całego materiału zgromadzonego w sprawie Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w dniu 29 stycznia 2025 r. wydał decyzję 72/25 o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji 344/24 z dnia 3 kwietnia 2024 r.

W przewidzianym prawem terminie w dniu 7 marca 2025 r., *Pełnomocnik Strony* złożył do *Instytucji Zarządzającej* wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją 72/25 odmawiającej stwierdzenia nieważności decyzji 344/24.

Przed wydaniem niniejszej decyzji stosownie do postanowień art. 10 § 1 k.p.a. *Instytucja Zarządzająca* pismem znak: EFRR-VII.432...2024 z dnia ... marca 2025 r. zawiadomiła

EFRR-VII.432.1...2024

Stronę, że został zebrany materiał dowodowy do wydania decyzji. Ponadto, *Instytucja Zarządzająca* powiadomiła *Stronę* o możliwości zapoznania się w siedzibie *Instytucji Zarządzającej* z aktami sprawy, w oparciu o które zostanie podjęta stosowna decyzja oraz o możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 7 dni od daty otrzymania zawiadomienia. Jednocześnie zgodnie z art. 36 § 1 k.p.a., *Instytucja Zarządzająca* zawiadomiła, że ze względu na konieczność doręczenia niniejszego pisma oraz umożliwienia *Stronie* wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, sprawa zostanie załatwiona do dnia 9 maja 2025 r. Zawiadomienie zostało odebrane w dniu 10 kwietnia 2025 r. W przewidzianym zawiadomieniem terminie, Beneficjent nie zgłosił się w celu zapoznania się z dokumentami. Celem postępowania prowadzonego na skutek wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, przeprowadzonego przez *Instytucję Zarządzającą* była ponowna analiza sprawy co do istoty. Zgodnie z art. 156 §1 k.p.a. organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która:

- 1) wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości,
- 2) wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa,
- 3) dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną albo sprawy, którą załatwiono milcząco,
- 4) została skierowana do osoby nie będącej stroną w sprawie,
- 5) była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały,
- 6) w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą,
- 7) zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa.

Organ administracji publicznej może stwierdzić nieważność badanej decyzji jeżeli bezspornie ustali zaistnienie jednej z przesłanek wymienionych w art. 156 § 1 k.p.a.

W świetle art. 9 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.) – (zwanej dalej: „ustawa wdrożeniowa”), instytucją zarządzającą jest zarząd województwa w przypadku regionalnego programu operacyjnego.

EFRR-VII.432.1...2024

Ponadto, zgodnie z art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. „a” ustawy wdrożeniowej do zadań instytucji zarządzającej należy wydawanie decyzji o zwrocie środków przeznaczonych na realizację programów, projektów lub zadań oraz decyzji o zapłacie odsetek, o których mowa odpowiednio w art. 207 ust. 9 i art. 189 ust. 3b u.f.p.

W świetle art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 566) - (zwana dalej: „u.s.w.”) do zadań zarządu województwa należy w szczególności przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

Postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu (art. 157 § 2 k.p.a.).

Na początku wniosku *Pełnomocnik Strony* dokonał analizy zadań jakie należą do Zarządu Województwa jako Instytucji Zarządzającej oraz do Samorządu Województwa w świetle przepisów ustawy wdrożeniowej, k.p.a., u.s.w. oraz przywołał Uchwałę nr .../14 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 10 grudnia 2014 r. w sprawie przyjęcia projektu Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (wersja 5.0) wraz z Uzasadnieniem, Podsumowaniem oraz Prognozą oddziaływania na środowisko. W myśl ww. ustaw, *Pełnomocnik Strony* argumentuje, że „Zarząd Województwa nie jest uprawniony do stosowania art. 57 ust. 5 w celu udzielenia upoważnienia dla pracowników Urzędu Marszałkowskiego w zakresie składania oświadczeń woli związanych z prowadzeniem bieżącej działalności województwa, gdyż realizacja regionalnego programu operacyjnego nie należy do zadań województwa tylko do zadań Zarządu Województwa”. (...) *Wśród możliwych podstaw do udzielenia upoważnienia przez organ administracji można wskazać art. 268a KPA (...) Tymczasem zgodnie z art. 46 ust. 1 Ustawy Ustrojowej decyzje w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej wydaje marszałek województwa. Marszałek ma możliwość na podstawie art. 46 ust. 2 Ustawy Ustrojowej upoważnić wicemarszałków, pozostałych członków zarządu województwa, pracowników urzędu marszałkowskiego oraz kierowników wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych do wydawania w jego imieniu ww. decyzji. Kompetencji do udzielania upoważnień w ww. zakresie nie przyznano Zarządowi Województwa. (...).*

EFRR-VII.432.1...2024

Biorąc pod uwagę powyższe przedmiotowy wniosek *Pełnomocnik Strony* uznał za zasadny z uwagi na stwierdzenie jakoby *Instytucja Zarządzająca* dopuściła się rażącego naruszenia prawa przy wydaniu decyzji 344/24 poprzez błędne ustalenia stanu faktycznego w zakresie braku „podstawy prawnej pozwalającej na udzielenie przez Zarząd Województwa upoważnienia do wszczynania i prowadzenia postępowania administracyjnego”.

W pierwszej kolejności *Pełnomocnik Strony* zarzuca *Instytucji Zarządzającej*, że postępowanie administracyjne w przedmiotowej sprawie nie zostało skutecznie wszczęte.

Dalej *Pełnomocnik Strony* pisze „Zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego z dnia 5 grudnia 2023 r. zostało podpisane z upoważnienia Zarządu Województwa Świętokrzyskiego przez Panią ...pełniącą funkcję Zastępcy Dyrektora Departamentu Inwestycji i Rozwoju. Pani ...działała na podstawie pełnomocnictwa wydanego w formie Uchwały Zarządu Województwa nr .../23 z dnia 23 sierpnia 2023 r.”. *Pełnomocnik Strony* podkreśla, że przedmiotowe upoważnienie wyrażone w formie ww. uchwały obejmuje czynności cywilnoprawne z zakresu działalności województwa, ale nie obejmuje czynności Zarządu Województwa z zakresu prowadzenia postępowania administracyjnego.

W drugiej kolejności zdaniem *Pełnomocnika Strony* wniosek jest w pełni uzasadniony ponieważ decyzja 344/24 została podpisana przez Wicemarszałka Województwa Świętokrzyskiego – Pana Marka Bogusławskiego, a zatem przez osobę nieupoważnioną zgodnie z treścią art. 46 ust. 2a u.s.w. oraz § 140 ust. 7 Statutu Województwa Świętokrzyskiego.

Zdaniem *Pełnomocnika Strony* decyzja 344/24 powinna zostać podpisana przez Marszałka Województwa Świętokrzyskiego. Zatem „Organ naruszył art. 107 § 1 ust. 8 k.p.a. i naruszenie to stanowi rażące naruszenie prawa, o którym mowa w art. 156 § 1 pkt 2 i skutkuje nieważnością zaskarżonej decyzji”.

Instytucja Zarządzająca zaznacza, że w odniesieniu do kwestii dotyczącej nieuprawnionego podpisywania przez dyrektora departamentu dokumentów w toku prowadzonego postępowania administracyjnego, zarzut ten należy uznać za bezpodstawny z uwagi na to, że pracownik ten posiadał stosowne upoważnienie Zarządu Województwa do dokonywania takiej czynności. Na podstawie Uchwały nr 2899/20 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

EFRR-VII.432.1...2024

z dnia 4 listopada 2020 r. Pani... – Zastępca Dyrektora Departamentu Inwestycji i Rozwoju miała upoważnienie do dokonywania wszelkich czynności w postępowaniach administracyjnych prowadzonych w Departamencie Inwestycji i Rozwoju Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach. Z powyższego wynika, że w dacie podejmowanej czynności, Pani ..miała stosowne upoważnienie. Stanowisko zajęte przez Instytucję Zarządzającą znajduje swoje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądowym – (patrz wyrok WSA w Kielcach z dnia 30 października 2024 r. sygn. I SA/Ke 264/24).

Uregulowane w art. 268 a k.p.a. upoważnienie do załatwienia spraw w imieniu organu administracji publicznej (w szczególności do wydawania decyzji administracyjnych, postanowień, zaświadczeń, a także do poświadczenia za zgodność odpisów dokumentów przedstawionych przez stronę na potrzeby prowadzonych postępowań z oryginałem) służy dekoncentracji zadań realizowanych przez konkretny organ administracji publicznej w sferze procedury administracyjnej i jest konsekwencją szerokiego zastosowania zasady jednoosobowego kierownictwa w administracji (zob. w tej materii: R. Kędziora, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Warszawa 2011, s. 1003; J. Borkowski [w:] B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Warszawa 2011, s. 745). Udzielenie takiego upoważnienia – jako czynność o charakterze stricte wewnętrznym – nie powoduje bowiem utraty kompetencji do załatwienia sprawy przez organ udzielający, gdyż podmiot upoważniony indywidualnie, tj. osoba, którą upoważniono do wykonania kompetencji organu, działa w tym zakresie w imieniu tegoż organu i na jego odpowiedzialność (K. Glibowski, *Charakter i skutki prawne upoważnienia* [w:] *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, M. Wierzbowski, A. Wiktorowska (red.), Warszawa 2012, s. 1121, I OZ 439/11).

Zgodnie z art. 268a k.p.a. organ administracji publicznej może upoważniać w formie pisemnej, pracowników obsługujących ten organ do załatwienia spraw w jego imieniu w ustalonym zakresie, a w szczególności do wydawania decyzji administracyjnych, postanowień, zaświadczeń, a także do poświadczenia za zgodność odpisów dokumentów przedstawionych przez stronę na potrzeby prowadzonych postępowań z oryginałem.

Przedmiotowa regulacja normatywna oznacza, że udzielenie upoważnienia do załatwienia spraw w imieniu konkretnego organu administracji publicznej nie jest obligatoryjne. Od osoby będącej piastunem organu zależy bowiem, czy upoważnić pracownika obsługującego ten

EFRR-VII.432.1...2024

organ do załatwienia spraw w określonym zakresie. Może się zatem okazać, że w konkretnym przypadku piastun organu nie będzie zainteresowany udzieleniem stosownego upoważnienia. Wybór upoważnionego pracownika należy bowiem wyłącznie do organu, który to organ nie jest związany żadnymi wymogami prawnymi w tym zakresie. W rzeczywistości nie jest to uzależnione od stanowiska, czy funkcji danej osoby, a jedynie od merytorycznych przesłanek prawidłowego wykonywania kompetencji organu (J. Borkowski [w:] B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Warszawa 2011, s. 746; I OSK 210/11).

Ponadto *Instytucja Zarządzająca* zaznacza, iż zgodnie z poglądem wyrażonym przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 czerwca 2024 r. sygn. I GSK 1507/20: w sprawach z zakresu zobowiązania do zwrotu środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej, podejmowanych w oparciu o przepisy u.f.p., zarząd województwa na mocy przepisu art. 268a k.p.a. może upoważnić wskazanego imiennie pracownika urzędu marszałkowskiego do wydawania decyzji administracyjnych. Skoro zatem, za poglądem NSA, Zarząd Województwa może upoważnić pracownika do wydania decyzji administracyjnej, to tym bardziej mógł upoważnić pracownika do dokonywania innych czynności w postępowaniach administracyjnych, co pozwalało temu pracownikowi na podpisywanie zawiadomień kierowanych do Strony w postępowaniu administracyjnym.

Instytucja Zarządzająca odnosząc się z kolei do zarzutów dotyczących rzekomego nieuprawnionego podpisania jej przez Wicemarszałka Województwa podkreśla, że w świetle stanowiska sądów administracyjnych wyrażonego w licznych orzecznictwie w sytuacji, gdy w posiedzeniu Zarządu nie bierze udziału Marszałek Województwa, a posiedzeniu przewodniczy Wicemarszałek Województwa, decyzja administracyjna - także będąca osobnym dokumentem, powinna być podpisana przez Wicemarszałka Województwa. Jak wynika z obszernego uzasadnienia wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 marca 2019 r., sygn. akt I GSK 866/18 „celem uproszczenia postępowania wprowadzono zmianę i od dnia 23 lutego 2000 r. art. 46 ust. 2a stanowi, że w decyzji wydanej przez zarząd województwa wymienia się członków zarządu, którzy brali udział w wydaniu decyzji, decyzje zaś podpisuje marszałek. Jednocześnie należy zauważyć, że w przepisach ustawy

EFRR-VII.432.1...2024

o samorządzie województwa nie ma uregulowań wyłączających podpisywanie przez wicemarszałka decyzji wydawanych przez zarząd województwa zwłaszcza, że wicemarszałek jest także członkiem zarządu województwa z mocy art. 31 ust. 2 tejże ustawy”. Jak podkreśla się w orzecznictwie sądowo administracyjnym, skoro dopuszczalne jest wydanie decyzji przez zarząd województwa bez udziału marszałka, to nieracjonalnym byłoby uznanie, iż to marszałek miałby podpisać decyzję, w której wydaniu nie brał udziału.

Stanowisko to sądy administracyjne wyrażały wielokrotnie, np.: wyrok NSA z dnia 7 marca 2019 r. sygn. I GSK 866/18, wyrok NSA z dnia 2 kwietnia 2019 r. sygn. I GSK 1206/18, wyrok NSA 1476/18 z dnia 3 grudnia 2019 r., wyrok WSA w Białymstoku z dnia 9 maja 2018 r. sygn. I SA/Bk 170/18, wyrok WSA w Olsztynie z dnia 22 maja 2014 r. sygn. I SA/OI 338/14, wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 4 lutego 2016 r. sygn. I SA/Rz. 572/15. Jak wskazano w wyroku NSA 1476/18 z dnia 3 grudnia 2019 r.: *„Przyjęcie tezy, że marszałek podpisuje wszystkie decyzje zarządu, nawet te które zostały podjęte w czasie jego nieobecności, jest nieuzasadnione. Co prawda wykładnia gramatyczna art. 46 ust. 2a u.s.w. nakazywałaby przyjąć, iż w świetle tego przepisu wszelkie decyzje zarządu województwa podpisuje marszałek jednakże mając na uwadze pozostałe regulacje tej ustawy wykładnia ta nie jest prawidłowa. Nie można bowiem przyjąć jako zasadnej argumentacji zgodnie, z którą w każdym posiedzeniu zarządu województwa musi uczestniczyć marszałek województwa. Byłoby to sprzeczne z wykładnią, systemową. Skład zarządu województwa (5 osób) reguluje art. 31 ust. 2 u.s.w. Zarząd - obraduje na posiedzeniach, zasady działania określa zaś art. 31 ust. 4 u.s.w. (uchwały zarządu województwa zapadają zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowego składu zarządu w głosowaniu jawnym, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej - ust. 4). Dla posiedzeń zarządu, na których podejmowane są przez zarząd województwa decyzje administracyjne nie przewidziano żadnych szczególnych unormowań. Tak więc decyzja administracyjna może być podjęta na posiedzeniu, w którym nie uczestniczą wszyscy członkowie zarządu, posiedzenie zaś może prowadzić wicemarszałek. Skoro dopuszczalne jest wydanie decyzji przez zarząd województwa także wówczas, gdy w posiedzeniu zarządu nie bierze udziału jego przewodniczący (marszałek), to nie można uznać, jak chce tego skarżący, że przepis art. 46 ust. 2a ustawy o samorządzie województwa nakazuje podpisanie decyzji przez marszałka w sytuacji, gdy nie uczestniczy on w posiedzeniu zarządu. Zestawienie treści art. 107 k.p.a. z art. 46 ust. 2a u.s.w. pozwala, jak już wyżej*

EFRR-VII.432.1...2024

wskazano przyjmując wniosek, że decyzję podpisuje ten kto uczestniczył w jej wydaniu. Powyższe nie może z kolei prowadzić do wniosku, że podejmowanie przez zarząd decyzji nie może odbyć się bez udziału marszałka.”

Po przeanalizowaniu całego zebranego materiału dowodowego w sprawie *Instytucja Zarządzająca* wskazuje, że w decyzji 344/24 cały przebieg postępowania administracyjnego został przeprowadzony zgodnie z zasadami k.p.a. Tym samym bezzasadny jest również stawiany zarzut naruszenia art. 7, 77 § 1, 80 i 107 § 3 k.p.a. Beneficjent nie precyzuje zresztą w swoim wniosku na czym, w jego ocenie, miałyby polegać naruszenia art. 7, 77 § 1 i 80 k.p.a. przez Organ skupiając się na zarzucie naruszenia art. 107 § 3 k.p.a. poprzez rzekome nie odniesienie się przez Organ do „argumentacji Pełnomocnika popartej ugruntowaną linią orzeczniczą sądów administracyjnych”. Z tym zarzutem nie można się zgodzić, ponieważ Organ w przeciwieństwie do Beneficjenta, oparł swoje wnioskowania o orzecznictwo sądów administracyjnych w sprawach obejmujących stany faktyczne zbliżone do tego będącego przedmiotem niniejszej sprawy.

Tymczasem Beneficjent swoje rozważania oparł na orzecznictwie nie związanym ani z kwestią udzielania upoważnień pracownikom przez Zarząd Województwa ani z zasadami podpisywania decyzji administracyjnych wydanych przez Zarząd Województwa. Mnogość przywołanych przez Beneficjenta orzeczeń, jeśli nie dotyczą one choćby zbliżonych kwestii do tych będących przedmiotem rozstrzygnięcia, nie przesądza o słuszności rozumowania. Wbrew twierdzeniom Beneficjenta Organ w sposób klarowny i wyczerpujący wyjaśnił podstawy swojego rozstrzygnięcia, a niegodzenie się z przedstawionymi w uzasadnieniu argumentami nie czyni zasadnym zarzutu naruszenia art. 107 § 3 k.p.a.

W ocenie *Instytucji Zarządzającej* wniosek Pełnomocnika Strony „o stwierdzenie nieważności decyzji 344/24 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 3 kwietnia 2024 r” nie zasługuje na uwzględnienie. Po przeprowadzeniu postępowania stwierdzono, że decyzja ta nie jest dotknięta żadną z wad wymienionych w art. 156 § 1 k.p.a., w tym w szczególności powołaną przez *Pełnomocnika Strony* wadą wskazaną w art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. tj., że została wydana bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa.

EFRR-VII.432.1...2024

Zaprezentowane przez *Pełnomocnika Strony* argumenty jakoby decyzja 344/24 wydana została z rażącym naruszeniem prawa nie znajdują uprawdopodobnienia bowiem zgodnie z wyrokiem WSA w Łodzi z dnia 19 marca 2024 r., II SA/Łd 1087/23: „*Rażące naruszenie prawa*” definiowane jest jako takie naruszenie przepisów prawa, które w świetle stanu prawnego nie budzi wątpliwości. Do przypadków rażącego naruszenia prawa zalicza się między innymi pogwałcenie zasad ogólnych zawartych w ustawie Kodeks postępowania administracyjnego, to jest: oczywiste niezastosowanie lub nieprawidłowe zastosowanie zasad określonych w art. 6-11 k.p.a. w stopniu powodującym istotne ograniczenie uprawnień strony w postępowaniu”.

Instytucja Zarządzająca po przeprowadzeniu postępowania - dochodzi do wniosku, że brak jest merytorycznych podstaw do stwierdzenia nieważności decyzji 344/24, tym samym na podstawie art. 158 § 1 k.p.a. odmawia stwierdzenia nieważności decyzji (por. wyrok NSA z dnia 8 listopada 1995 r. III SA 182/95, ONSA 1996/4/167).

Po przeanalizowaniu całego zebranego materiału dowodowego w sprawie *Instytucja Zarządzająca* wskazuje, że decyzja 72/25 została wydana w sposób prawidłowy i utrzymuje ją w mocy.

Uznanie, że decyzja nie narusza prawa, tj. że nie jest dotknięta wadami, o których mowa w art. 156 § 1 k.p.a., stanowi podstawę do wydania decyzji o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji na podstawie art. 158 § 1 w związku z art. 156 § 1 k.p.a.

W sytuacji gdy *Instytucja Zarządzająca* rozpoznająca wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy stwierdzi brak podstaw do jej uchylenia ma obowiązek wydać decyzję o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji, zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a.

Wobec powyższego, *Instytucja Zarządzająca* orzeka jak w sentencji.

EFRR-VII.432.1...2024

Pouczenie

Decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, wnoszona w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego.

Wpis od skargi wynosi 200 zł. Strona ma możliwość ubiegania się przed sądem o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
RENATA JANIK
(dokument podpisano elektronicznie)

Otrzymuje(a):

1. Pełnomocnik:...,
2. a/a.